

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Helena Cieplą*

w sprawie z wniosku M. J.

przy uczestnictwie M. M.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2008 r., na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 października 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną.**

### Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 18 października 2007 r. oddalił apelację uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Rejonowego w O. z dnia 11 maja 2007 r.

Uczestnik zaskarżył to postanowienie skargą kasacyjną opartą na zarzucie naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji oraz przepisów prawa procesowego.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnił, powołaniem się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, którego nie sprecyzował.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać:

- oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części,
- przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie,
- wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz

- wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Według ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie powinien wskazywać jakie zagadnienie prawne i na tle jakich przepisów występuje w sprawie oraz przedstawienie argumentacji juredycznej uzasadniającej tezę o możliwości odmiennych ocen prawnych lub przedstawienie rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. postanowienie SN z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156).

Wymagań tych nie spełnia wniosek skarżącego, bowiem ograniczył się on do samego powołania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jednak nie wskazał w czym się ono wyraża i nie przytoczył jakiegokolwiek argumentacji juredycznej dla uzasadnienia tego wniosku.

W konsekwencji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>6</sup> §3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.